

Πενάγκ, Σιγκαπούρη, Μανίλην, Χόγκ-Κόγκ, Σαγκάι, Ναγκασάκι, Χίοκο, Υοκοχάμαν, Χονολουλού, Σάν-Φραγκίσκον, νήσους Φάκλανδ, Μοντεβίδεο, Ρίον-Ίανέιρον, Βάχιαν, Πόρτο-Πράγια, Τενερίφφαν, Μαδέραν, Σούθαμπτον. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ταξιδιῶν τούτου προϋπελογίσθη χρονικὸν διάστημα ἐννέα μηνῶν, ἐν ᾧ, ἐννοεῖται, συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ χρόνος, ὃν θὰ διατριβῶσιν ἐν ταῖς σπουδαιοτέραις πόλεσιν, εἰς ἃς θέλουσι προσεγγίξει. Κατὰ τὴν εἰς Σάν-Φραγκίσκον προσέγγισιν ὅσοι τῶν ἐπιβατῶν θέλωσιν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν πλοῦν περὶ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, νὰ λάβωσιν εἰσιτήριον πρῶτης θέσεως κατ' εὐθείαν ἐκ Σάν-Φραγκίσκου εἰς Λονδίνον διὰ Νέας Ὑόρκης.

Κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν προσέγγισιν εἰς Νίκαιαν οἱ ἐπιβάται τοῦ «Ceylon» διωργάνωσαν λαμπρὰν ἐρορτήν ἐπὶ τοῦ πλοίου χάριν τῆς ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνη διατριβούσης πολυκαρίμου ξενικῆς ἀποικίας.

Ἐν Πειραιεῖ.

I. Π.

Ἐπῆρξαν χρόνοι, καθ' οὓς δεῖγμα ἀνωτέρας ἀγωγῆς καὶ ἱκανότητος ὑπελαμβάνετο ἡ ταχυφαγία καὶ πολυφαγία. Πανταχοῦ μὲν εὐρέθησαν ἄνθρωποι τεράστιον ἔχοντες ὄρεξιν καὶ δύναιμι πεπτικὴν, οἷτινες οὐδέποτε ἐκορύνοντο, ἀπῆλθον δὲ μασσόμενοι· βέβαιον ὅμως εἶνε, ὅτι οἱ πάλαι ἄνθρωποι ἔτρωγον καθόλου πλείονα τῶν νῦν. Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἔφαγεν ὅλον βουὴν ῥάχιν πενταετοῦς ταύρου ἧτο ἡ προσήκουσα μερὶς εἰς ἕκαστον τῶν συνδαιτυμόνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· ὁ Κλαύδιος Ἀλβίνος κατεβρόχισεν ἐφ' ἅπαξ 500 οὔκα, 100 μῆλα περσικὰ ἦτοι ῥοδάκινα, 10 πεπόνια, 20 λίτρας σταφυλῶν καὶ 100 σκολόπακας· ὁ αὐτοκράτωρ Μαξιμιλιανὸς ἔφαγε μιᾶς ἡμέρας 40 λίτρας κρεῶν καὶ ἔπιε 40 λίτρας οἴνου· ὁ ἐκ Πασσαβίας Ἰωσήφ Κόλνικερ ἔφαγεν ἐν πέντε ὥραις δύο μόσχους καὶ ἔπιε 20 λίτρας οἴνου· ὁ κηπουρὸς Κάλε κατεβρόχισε πολλάκις καὶ λίθους. Ἐπερος ἀδηφάγος ἀνέλαθε τὴν υποχρέωσιν νὰ φάγη ὀλόκληρον μόσχον, κατὰ διαφόρους τρόπους παρεσκευασμένον. Εὐρωστος στρατιώτης ἐκ τῶν εὐζῶνων ἐστοιχημάτισε νὰ πῆ μικρὸν πίθον οἴνου· χάριν δὲ ἀσκήσεως προέπιεν ἰσομεγέθη πίθον μεστὸν ζύθου. Ἰερὺς ἐν Καινιγσβέρῃ, προσκληθεὶς εἰς γεῦμα, ἐκράτησε καὶ ἔφαγε κρέατα παραπεθεμμένα εἰς 20 δημοτραπέζους. Ὁ κόμης Δάν, εὐωχούμενος παρὰ τινι Γερμανῷ πρίγκιπι, ἔφαγε τετράκις ἐξ ἑκάστου περιφερομένου φαγητοῦ· παραπονούμενος δὲ κατόπιν ὅτι ἐπέινα, κατεβρόχισε πλακοῦντα παρεσκευασμένον εἰς 24 φίλους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὑπαρχόντων ἰατρῶν ἀνέρχεται εἰς 1,280, ὁ δὲ τῶν δικηγόρων εἰς 1,690, ὁ τῶν δημοσιογράφων εἰς 74, ὁ δὲ τῶν κληρικῶν εἰς 7,952.

Ἡ Κάκια

Ἦθελ' ὁ Χάρος μίᾳ φορᾷ κ' ἐκείνος νὰ γιορτάσῃ
Κ' ἐπῆρ' ἀνθὸς ἀπὸ τῆ γῆ νὰ στρώσῃ στὴν ἀλὴν του,
Ἐπῆρε νειάτα κ' ὄμορφαίς ποῦ ἐστόλιζαν τὴν πλάσι
Καὶ γιούλια ποῦ δὲ φούρωσαν ποτὲ στὴ μαύρη γῆ του,
Τὰ μαρμαρένια στήθη του μ' ἐκείνα νὰ στολίσῃ
Καὶ γὰ μίᾳ μέρα ν' ἀρνηθῆ ἔτι καὶ κυκαρίσι.

Χαριτωμένο λούλουδο ἀπάνου στὴ δροσιά του
Ἔνα πρῶτ' ἀπάντησε τὴν ὄμορφη παιδοῦλα
Ὁ Χάρος ὅπου γύριζε ἀπὸ τὴν παγαλιά του
Ἦταν ὁ πῖδ ὄμορφος ἀνθὸς ποῦ εἶδε τὴν αὐγοῦλα,
Τὸ πῖδ λαμπρὸ στολίδι τῆς ἀπ' ὅσα κ' ἂν ἐφόρει,
Κ' ἐστάθηκε νὰ ξαναθῆ μίᾳ ἄλλῃ φορᾷ τὴν κόρη.

Καλλίτερα τὰ μάτια του νὰ ἦταν σφαλισμένα
Νὰ μὴ θωρῆ τῆς ὄμορφαίς καὶ νὰ μὴ τῆς ζηλεύῃ! . . .
Εἶχε τῆς μάνας τὴν καρδιά φαρμάκι ποτισμένα
Καὶ πάλι εἶδε τὸν ἴσκιου του νὰ τὴν παραμονεύῃ.
Κ' ἐδίπλωσε τὴν Κάκια τῆς σφικτὰ στὴν ἀγκαλιά τῆς
Ὅσο νὰ φύγῃ ὁ θειστής μακρὰ ἀπ' τὴ γειτωνία τῆς.

Στάθηκ' ὁ Χάρος μίᾳ φορᾷ καὶ εἶδε τὴν παιδοῦλα . . .
Μὲς τὸ φαρμάκι τὸ πικρὸ σάιτα βουτηγμένη
Ἄχ! ἦταν κείνη ἡ ματιά, ποῦ ἐσβύστηκ' ἡ δροσοῦλα
Στῆς Κάκιας τὸ χαμόγελο κ' ἡ νεότης ἡ ζηλεμένη,
Καὶ ἔγειρε σὰν τὸ κλαροῦ ποῦ δέρνει τὸ χαλάκι
Καὶ πρὶν κοπῆ στὴ ρίζα του μαραίνεται, χλωμιάζει.

Τὴν ἄλλῃ νύχτα σ' τὸ θερμὸ τῆς Κάκιας προσκεφάλι
Ἡ μαύρη μάνα γτύπασε μ' ἀπελπισιὰ τὰ χέρια
Μίᾳ τὸ παιδί τὸς ἔδλεπε καὶ μίᾳ τὴ νύχτα πάλι
Κ' ἐφώναζε τὸν οὐρανὸν καὶ στὰ χλωμὰ τ' ἀστέρια
— Γὰ τί νὰ μοῦ τὴν πάρετε μὲς τὰ δεκάξη χρόνια,
Τώρα ποῦ Ἀπρίλι γιῶρταξε μὲ τάνθη, μὲ τ' ἀρόνια! . . .

Μὲ στὸ κατόφλι τοῦ σπητιοῦ, τὴ νύχτα διπλωμένος,
Ὁ χάρος ξαναβόηκε σὰ φάντασμα ὄμπρηστὸ τῆς.
— Ἄχ! νάτος πάλι ὁ λρηστής! Ποῦ ἦτανε κρυμμένος . . .
Ἡ μάνα ἀνατρίχασε . . . ἐκόπηκ' ἡ λαλιά τῆς . . .
Τὸν εἶχε ἰδεῖ πολλάκις φορὰς στὸ σπητὶ τῆς νὰ μπαίνει,
Ἄλλὰ μὲ χέρια ἀδειανὰ ποτέ του νὰ μὴ βγαίνει!

Ὅμως στῆς μάνας τῆ φωνῆ κ' ὁ χάρος ἐφοβήθη,
Κ' ἔγειν' ἀόκητ' πῖδ χλωμὴ ἡ ὄψη τοῦ θανάτου
Ποῦ εἶχε τὸν πάγο στὴν καρδιά καὶ μάρμαρα τὰ στήθη
Καὶ ἐμαρμάρωσ' ἀνοικτὴ ἀκόμ' ἡ ἀγκαλιά του
Ποῦ εἶχ' ἀπλώσει ὁ θειστής τὸ ῥόδο νὰ θείσῃ
Καὶ στὴ γιορτῆ του μὲ αὐτὸ τὸν κόρφο νὰ στολίσῃ.

Τὸ ῥόδο δὲν ἐπρόφθασε ὁ Χάρος νὰ τὸ πάρῃ . . .
Γὰ τί ἕνας ἄγγελος κρυφὰ μ' ἕνα φιλὶ στὸ στόμα
Τοῦ ἐκλεψε τὴν εὐωδιά, τὴ νεότης καὶ τὴν χάρι,
Καὶ μὲ τὴν Κάκια φεύγοντας στὸ γαλαξίνιο δῶμα
Ἄφηκ' ὀπίσω μοναχὰ στὴν κλίνη τῆς στρωμένα
Τὰ φύλλα μαρμαρένια.

K. Γ. ΞΕΝΟΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἀμνησιακία.

Ἡ κυρία*** ἔκαμνε τὰ τακτικὰ γλυκίσματα
διὰ τὸ σπῆτι· τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐπωφελεῖται
ὁ μικρὸς τῆς Ἀλέκος διὰ νὰ ρίψῃ μέσα του ἀ-
θεόφοβα.

Ἡ μητέρα τὸν διώκει ἐπανειλημμένως, ἀλλ'
αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸ τῶσφ ἐλ-
κυστικὸν δέλεαρ, κατὰ τινὰ δὲ στιγμὴν βυθίζει
λάθρα τὸν δάκτυλόν του εἰς πληρὴς ἐκεῖ ἀγγεῖον.

Ἡ μητέρα τὸν βλέπει, χάνει τὴν ὑπομονὴν καὶ
τοῦ διευθύνει μὲ τὴν χεῖρα γεμάτην ἀπὸ τὰς οὐ-
σίας τὰς ὁποίας παρασκευάζει, τῆς λαχαρένιας
ποῦ τοῦ εἶχε τάξει τόσαις φοραῖς.